

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. Габрово, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Павел Неделчев

Членове: Благовеста Костова
Пламен Попов

при участието на секретаря Ваня Ил. Николова
в присъствието на прокурора Л. Хр. Р.
като разглежда докладваното от Пламен Попов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224200600193 по описа за 2022 година
въз основа данните по делото и закона прие за установено следното:

Въззивното производство е образувано по жалба на подсъдимия И.С.Д. от гр. Дряново, чрез служебния защитник адв. Р.М.Х. от АК Габрово, против Присъда № 33 от 06.06.2022 година, постановена по НОХД № 258/2022 г. на Районен съд Габрово.

С обжалваната присъда първоинстанционният съд е ПРИЗНАЛ подсъдимия И.С.Д., роден на ***, *** за ВИНОВЕН в това, че през периода 22.05.2021 година - 24.05.2021 година, в град Дряново и гр. Габрово, при условията на продължавано престъпление и на опасен рецидив, чрез повреждане на прегради, здраво направени за защита на имот и използване на техническо средство - парче метална шина и отвертка, отнел чужди движими вещи, както следва: 1. Около 01,10 часа на 22.05.2021 година, от стая на "Комплекс за социални услуги за възрастни хора", находящ се на ул. "Иван Вазов" №** в гр. Дряново, чрез повреждане на преграда, здраво направена за защита на имот и използване на техническо средство - парче метална шина,

отнел чужди движими вещи - сумата от 3 0 лева и 6 0 броя кутии с цигари марка "Кинг" и марка "Карелия" на стойност 3 0 0 лева, всички на обща стойност 330 лева, от владението на Т.Х.Д. от гр. Дряново, служител в ".....";

2. Около 03,50 часа на 24.05.2021 година, от офис на автосервиз "М." ЕООД, находящ се на улица "Сан Стефано" № 10 в град Габрово, чрез повреждане на преграда, здраво направена за защита на имот и използване на техническо средство - отвертка, отнел чужди движими вещи - сумата от 3 0 лева, от владението на С.П.М. от гр. Габрово, всички вещи на обща стойност 360 (триста и шестдесет) лева, от владението на посочените по-горе лица, без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои, с което е извършил престъпление, за което и на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 195, ал. 1, т. 3, пр. 2-ро и т. 4, пр. 2-ро във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 29, ал. 1, б. „а" и „б" във вр. с чл. 58а, ал. 1 и чл. 54, ал. 1 от НК го е ОСЪДИЛ на ТРИ ГОДИНИ и ОСЕМ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ от СВОБОДА, което наказание да изтърпи при първоначален „строг“ режим, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2, б. "б" от ЗИНЗПС.

Със същата присъда, на основание чл. 25, ал. 1 във вр. с чл. 23, ал. 1 от НК съдът е ОПРЕДЕЛИЛ на подсъдимия И.С.Д. с ЕГН ***, ОБЩО НАКАЗАНИЕ между наложеното му по настоящата присъда и същото, определено му по: Присъда № 49/10.11.2021 година по НОХД № 404/2021 г. на Районен съд - Велико Търново, влязла в законна сила на 26.11.2021 година (с която за престъпления по чл. 196, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 195, ал. 1, т. 3, пр. 2-ро и т. 4, пр. 2-ро във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 29, ал. 1 б. „а" и „б" от НК и чл. 216, ал. 1, пр. 1-во и 2-ро от НК, извършени през периода от 11.05.2021 г. до 16.05.2021 г. и 14.05.2021 г. - 17.05.2021 г., по реда на чл. 23, ал. 1 от НК му е било наложено общо наказание в размер на „Три години лишаване от свобода" при първоначален „строг“ режим за неговото изтърпяване), в размер на ТРИ ГОДИНИ и ОСЕМ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ от СВОБОДА, което общо наказание да изтърпи при първоначален „строг“ режим, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 2, б. "б" от ЗИНЗПС.

Съдът е постановил при изпълнението на така определеното ОБЩО най-тежко наказание в размер на ТРИ ГОДИНИ и ОСЕМ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ от СВОБОДА ДА СЕ ПРИСПАДНЕ изтърпяната част от наказанието, наложено на подс.И.С.Д. по НОХД № 49/2021 г. на Районен съд

Велико Търново, считано от датата за неговото привеждане в изпълнение, до привеждане в изпълнение на наложеното наказание по настоящата присъда след влизане на същата в сила, на основание чл. 25, ал. 2 от НК.

Съдът е постановил след влизане на присъдата в сила съхраняваните веществени доказателства, представляващи книжен плик, съдържащ: 1 (един) брой метална шина и 1 (един) брой фас от цигара, да се унищожат.

Съдът е постановил след влизане на присъдата в сила вещественото доказателство, представляващо 1 (един) брой оптичен носител на информация от вид DVD-R, марка „Fiesta“, с капацитет 4,7 GB, приложено в плик на л. 93 от Досъдебно производство № 98/2021 г. на РУ Дряново, да остане на съхранение към материалите по него.

Съдът е осъдил подсъдимия И.С.Д. да заплати по сметка на ОД на МВР - Габрово сума в размер на 209,38 лв. (двеста и девет лева и тридесет и осем стотинки), дължима за възстановяване на направените разноси по досъдебното производство, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Производството пред първата инстанция е протекло по реда на Глава двадесет и седма от НПК, в хипотезата на чл. 372, ал. 4 вр. с чл. 371, т. 2 от НПК – съкратено съдебно следствие. Няма конституирани граждански ищци и частни обвинители.

Въззивната жалба е подадена от процесуално легитимирано лице, в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК и срещу подлежащ на проверка съдебен акт, което обуславя процесуалната ѝ допустимост.

С въззивната жалба се твърди, че присъдата на РС Габрово е несправедлива. По делото не била оспорена нито фактическата обстановка, описана в ОА, нито правната квалификация, което довело до провеждане на производство по Глава двадесет и седма от НПК, в хипотезата на чл. 372, ал. 4 вр. с чл. 371, т. 2 от НПК – съкратено съдебно следствие. Подсъдимият признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Съгласил се да не се събират доказателства за тези факти. Наложено от съда наказание при условията на чл. 58а, ал. 1 от НК било прекалено строго и се явявало несправедливо.

Претендира се, съдът да измени присъдата на ГРС, като намали размера на наложеното наказание лишаване от свобода.

От въззивната жалба е видно, че се поддържа единствено твърдение за явна несправедливост на наложеното наказание. Не се сочат нарушения на процесуалния закон.

В жалбата, както и в съдебно заседание, не са направени доказателствени искания.

В съдебно заседание, проведено на 02.11.2022 г. жалбоподателят И.Д. и неговият служебен защитник адв. Р.М.Х. от АК Габрово поддържат жалбата и направените искания. При последната си дума пред настоящата инстанция подс. Д. моли размерът на наложеното наказание „лишаване от свобода“ да бъде малко намален.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – Габрово пледира за потвърждаване на атакувания първоинстанционен акт. Счита, че присъдата е мотивирана и постановена след подробен анализ на събраните по делото доказателства.

Съдът, след като прецени всички събрани по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

С Присъда № 5/27.02.2019 година, постановена по НОХД № 244/2018 г. на РС Дряново, влязла в законна сила на 29.07.2019 г., подс. И.Д. е признат за виновен в извършено (през периода 31.01.2018 г. - 16.03.2018 г.) престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3, пр. 1-во, т. 4, пр. 2-ро и т. 7 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК и извършено (на 10.02.2018 година) престъпление по чл. 170, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, за които по реда на чл. 23, ал. 1 от НК му е било наложено общо наказание в размер на „Две години лишаване от свобода“, при „Строг“ първоначален режим за неговото изтърпяване. При изпълнението на това наказание е приспаднато времето, през което подс. Д. е бил задържан за 24 часа по реда на ЗМВР със заповед за задържане на лице от 16.03.2018 г. и 72 часа с постановление от 16.03.2018 г. на РП Дряново, както и времето във връзка с взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по ДП № 49/2018 г. на РУ Дряново, считано от 19.03.2018 година.

С Определение № 52 от 31.10.2019 година, постановено по ЧНД № 114 по описа за 2019 г. на Районен съд Дряново, влязло в законна сила на 16.11.2019 година, на основание чл. 25, ал. 1 във вр. с чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил общо наказание между тези, наложени на подс. И.Д. с Присъда № 53 от 11.07.2016 г. по НОХД № 1101/2016 г. на РС Велико Търново, в сила от 27.07.2016 година; Присъда № 40 от 25.10.2016 година по

НОХД № 218/2016 г. на РС Кубрат, в сила от 10.11.2016 година; Присъда № 467 от 02.09.2016 година по НОХД № 971/2016 г. на РС Габрово, в сила от 14.11.2016 г.; Присъда № 63/08.11.2016 г. по НОХД № 186/2016 г. на РС Трявна, в сила от 24.11.2016 г.; Присъда № 626/16.11.2016 г. по НОХД № 929 за 2016 г. на РС Габрово, в сила от 02.12.2016 година; Присъда № 47 от 13.12.2016 година по НОХД № 163/2016 г. на РС Кубрат, в сила от 29.12.2016 г. година; Присъда № 328/22.11.2016 г. по НОХД № 6140/2016 г. на РС Пловдив, в сила от 27.02.2017 година и Присъда № 7 от 21.03.2017 г. по НОХД № 10/2017 г. на Районен съд - Дряново, в сила от 06.04.2017 година, в размер на „Една година лишаване от свобода“, което на основание чл. 24 от НК е увеличил с още „Два месеца лишаване от свобода“. За общото и увеличено наказание по така определената (първа) група съдът е постановил да се изтърпи при първоначален „общ“ режим, съобразно чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗПС, като при неговото изпълнение е приспаднал времето, през което подс. Д. е бил задържан по ЗМВР, НПК и с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, считано от 02.03.2016 г. до 28.11.2016 г. по НОХД № 6140 за 2016 г. на РС Пловдив, както и изтърпяното наказание по присъдите от съвкупността до влизане на определението в сила. Със същото определение, на основание чл. 25, ал. 1 във вр. с чл. 23, ал. 1 от НК съдът е определил общо наказание между тези, наложени на подс. И.Д. и по втора група присъди: 1. № 33 от 28.05.2018 година по НОХД № 149/2018 г. на РС Севлиево, в сила от 12.06.2018 година (с която за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 и 7 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 от НК, осъществено на 08.01.2018 г., е осъден на „Шест месеца лишаване от свобода“ при първоначален „строг“ режим за неговото изтърпяване); 2. Присъда № 489/08.10.2018 година по НОХД № 868/2018 г. на РС - Габрово, в сила от 24.10.2018 година (с която за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 7 във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, извършено през периода 03/04.01.2018 - 12.01.2018 г., е осъден на „Една година и осем месеца лишаване от свобода“) и 3. Присъда № 5/27.02.2019 г. по НОХД № 244/2018 г. на Районен съд Дряново, в сила от 29.07.2019 година, възлизащо на „Две години лишаване от свобода“, при първоначален „строг“ режим за неговото изтърпяване. От данните, които са отразени в приложената по съдебното производство справка за съдимост се установява, че изпълнението на общото наказание по втората група присъди, наложено с това определение, е

приключило на 12.02.2020 година, когато подс. И.Д. е бил освободен от Затвора в гр. Ловеч.

С определение за одобряване на споразумение за прекратяване на наказателно производство по реда на Глава 29 от НПК по НОХД № 71/2020 г. на РС Дряново, постановено на 22.06.2020 година и влязло в сила на тази дата, подс. И.Д. е признат за виновен в извършено (през периода 15.02.2020 г. - 07.03.2020 г.) престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 195, ал. 1, т. 3, пр. 1-во и т. 4, пр. 2-ро във вр. с чл. 194, ал. 1 във вр. е чл. 29, ал. 1 б. „а“ от НК, за което е осъден на „Една година лишаване от свобода“ при първоначален „строг“ режим за изтърпяване на това наказание. От данните в приложената справка за съдимост е видно, че наказанието по това дело е изтърпяно на 02.02.2021 година.

Освен с четирите описани присъди (в това число тези, включени във втората група на упоменатото съдебно определение) и определението по НОХД № 71/2020 г. на Районен съд - Дряново, които квалифицират престъплението по внесения обвинителен акт като извършено при условията на опасен рецидив по смисъла на чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК, до инкриминирания период подс. И.Д. е бил осъждан и с други присъди за осъществени престъпления от общ характер, като е търпял ефективно наложени по тях наказания „Лишаване от свобода“.

1. След като бил освободен на горепосочената дата от затвора в гр. Ловеч, подс. И.Д. се прибрал в гр. Дряново. Тъй като не работел, а имал нужда от парични средства, той решил да си набави такива чрез кражба. С това намерение около 01,10 часа на 22.05.2021 година отишъл до сградата на Дирекция „Социално подпомагане“ и „Комплекс за социални услуги за възрастни хора“ в гр. Дряново, която била разположена на улица „Иван Вазов“ № 2. В задната част на двора до сградата имало ламаринен покрив на помощно помещение, издигащ се до прозорци на стая от първия етаж, в която било счетоводството на комплекса. Докато вървял към сградата подс. Д. намерил парче метална шина. След като се качил върху този покрив и по него стигнал до стаята на счетоводството, с тази шина той подлостил отваряемата част на едно от крилата, което поддало след натиска и прозореца се отворил. През него Д. влязъл в стаята на счетоводството, откъдето от метален контейнер, който бил на едно от бюрата, взел сумата от 30 лева на монети,

включваща монети от 0,20 лева, 0,50 лева, 1 и 2 лева. След като прибрал тази сума в себе си, Д. продължил да отваря други бюра в стаята и да търси вещи и пари, които да открадне. По време на тези действия той отворил бюро, намиращо се в близост до първото с монетите, в което намерил и взел 60 броя кутии цигари от марките „Кинг“ и „Карелия“, на обща стойност 300 лв., които поставил в черен полиетиленов чувал за смет, намерен в помещението. Взел и връзка с ключове, която намерил на бюрото. След като излязъл от помещението през прозореца, през който бил влязъл в него, Д. се насочил към главния вход на комплекса, чиято врата успял да отключи с ключ от взетата връзка. Тъй като при отварянето ѝ се задействала сигнално-охранителната система, той заключил обратно вратата, след което прескочил оградата на комплекса и избягал заедно с чувала с цигарите и сумата от 30 лева, които използвал за лични нужди. С част от парите заплатил на свидетеля М.А. от гр. Дряново, който същата вечер транспортирал подсъдимия от този град до гр. Габрово за сумата от 20 лева.

Кражбата била установена сутринта на 25.05.2021 година от свид. Т.Д. - служител *** в „Комплекс за социални услуги за възрастни хора“ в гр. Дряново. След като установила липсата на парите от металния контейнер в нейното бюро, които били предназначени за кафе за служителите, и кражбата на кутиите с цигари от посочените марки, които била закупила за потребителите на социалните услуги, тя уведомила директора на комплекса, който от своя страна подал сигнал до РУ Дряново. Въз основа на сигнала е извършен оглед, отразен в протокол за оглед на местопроизшествие от 25.05.2021 г., по време на който (от външна пейка, намираща се вляво до стълбището на сградата и от пода в помещението с бюрата) са иззети, а впоследствие и оставени на съхранение като веществени доказателства - 1 брой метална щанга и фас от цигара. Заедно с описаното процесуално - следствено действие по чл. 155, ал. 1 от НПК, при условията на чл. 212, ал. 2 от НПК в РУ Дряново е образувано досъдебно производство № 258 ЗМ-98/2021 г. с разследване, започнало против неизвестен извършител за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3 и 4 във вр. с чл. 194, ал. 1 от НК.

2. На 24.05.2021 година подс. Д. бил в гр. Габрово. Решил да извърши кражба на пари. С това намерение около 03,50 часа сутринта на същата дата той отишъл до автосервиз „М.“ ЕООД, който се намирал на ул. „Сан Стефано“ № 10. Прескочил оградата около него и влязъл в двора, след което

отишъл до вратата на офиса. С помощта на отвертка, която намерил на рафт до входната врата, той подлостил горната част на тази врата от алуминиева дограма, която в резултат на оказания върху нея натиск се отворила и той влязъл в офиса. От секция в помещението Д. взел сумата от 30 лева. След това отворил отвътре прозореца на същото, излязъл от него и след като прескочил оградата, излязъл на улицата. Отнетите пари похарчил за свои лични нужди.

Около 15,00 часа на 24.05.2021 година свидетелят И.С. - механик в автосервиза, установил, че вратата на офиса и прозореца били отворени. Тъй като автосервиза разполагал с видеокамери за наблюдение, той прегледал записите от нощта на 24.05.2021 година, на които видял непознато лице да прескача оградата, да влиза в офиса и след това да излиза от него. За това обстоятелство той уведомил свид. С.М. - управител на сервиза. При пристигането си този свидетел установил единствено липса на сумата от 30 лева и подал сигнал за кражбата в РУ Габрово. Въз основа на сигнала е извършен оглед, отразен в протокол за оглед на местопроизшествие от 24.05.2021 година. Заедно с това процесуално - следствено действие по чл. 155, ал. 1 от НПК, при условията на чл. 212, ал. 2 от НПК в РУ Габрово е образувано Досъдебно производство № 1752 ЗМ-216/2021 с разследване, започнало за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4, пр. 2-ро във вр. с чл. 194, ал. 1 от НК. Макар и по време на същото действие да не са били иззети веществени доказателства, по делото като такова се съхранява оптичен носител на информация от вид DVD-R, марка „Fiesta“, с капацитет 4,7 GB, съдържащ общо четири броя файлове със записи от охранителните камери на сервиза, направени на 24.05.2021 г., който на тази дата (протокол на л. 92 от досъдебното производство) е бил доброволно предаден от свид. Стефан Минчев на полицейски служител от РУ Габрово.

В резултат на проведените оперативно-издирвателни дейности и установените данни за самоличността на лицето, автор на описаните по-горе престъпления, с постановление от 19.08.2021 г. на прокурор при Районна прокуратура Габрово материалите по ДП № 258 ЗМ-98 за 2021 г. на РУ Дряново са били обединени с тези по ДП № 1752 ЗМ- 216/2021 г. на РУ Габрово в едно досъдебно производство с № 258 ЗМ-98/2021 г. на РУ Дряново, водено за престъпление по Глава V-та, Раздел I-ви от Особената

част на НК.

В рамките на проведеното разследване по така обединеното досъдебно производство, на 23.03.2022 г. подсъдимият И.Д. е привлечен като обвиняем, а впоследствие и разпитан като такъв на същия ден по него. При действията, които са били свързани с неговото привличане и разпит в посоченото качество на тази дата, той е бил представляван от служебен защитник (адвокат Р.-М.Х. от АК Габрово, вписана под № 3627 в Националния регистър за правна помощ), назначен на 23.03.2022 година заради възникнали основания за задължителна защита по смисъла на чл. 94, ал. 1, т. 6 от НПК. Обвинението, което се е отнасяло до свързаното с престъплението постановление (от 01.12.2021 година, приложено на л. 89-90) на разследващия орган по това производство, е било предявено срещу него и по изготвения обвинителен акт, чрез който събраните по досъдебното производство материали са били внесени за разглеждане в Районен съд Габрово.

Горната фактическа обстановка е установена от първоинстанционния съд след съпоставка на самопризнанието на подсъдимия с писмените и гласните доказателства, събрани по време на досъдебното производство, на основание чл. 373, ал. 3 и чл. 372, ал. 4 от НПК.

След анализ на събраните по делото доказателства, ценени заедно и поотделно, настоящият въззивен състав установи фактическа обстановка, каквато е описана и в мотивите на обжалвания първоинстанционен съдебен акт. Направеното от подсъдимия И.Д. самопризнание се подкрепя изцяло от събраните по време на досъдебното производство гласни, писмени и веществени доказателства - протокол за оглед на местопроизшествие от 25.05.2021 г. и фотоалбум към него, протокол за оглед на местопроизшествие от 24.05.2021 година и фотоалбум към него, протокол за оглед на веществено доказателство от 17.11.2021 година, показанията на разпитаните свидетели, протокол за доброволно предаване от 24.05.2021 година, копие от фактура № 100000518 от 12.05.2021 година на „Ники-75" ЕООД, ЕИК 107584231 със седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. „Стефан Стамболов" № 19, и списък на лица от ПСУ при ДПЛПР с. Радовци със закупени цигари във връзка с нея, оптичен носител на информация от вид DVD-R, марка „Fiesta, описан по-горе, както и от намиращата се на л. 26-47 от НОХД № 258/2022 г. на Районен съд - Габрово справка за съдимост.

Пред настоящата инстанция подсъдимият И.Д. не оспорва фактическата обстановка, твърдението, че е извършил описаното в обвинителния акт престъпление и правната му квалификация. Счита, че смекчаващите вината обстоятелства не са оценени в цялост, а наложеното наказание „лишаване от свобода“ следвало да се намали.

За престъплението по чл. 196, ал. 1, т. 2 от НК е предвидено наказание – лишаване от свобода от три до петнадесет години. За да извърши индивидуализация на наказанието на подсъдимия И.С.Д., районният съд е отчел смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както следва: смекчаващи вината обстоятелства - младата възраст на подсъдимия Д. и ниската парична равностойност на отнетото имущество, която се явява по-малка от сумата на една минимална работни заплата за страната към инкриминирания период. Отегчаващи вината обстоятелства - високата степен на обществена опасност, с която подс. Д. се определя в качеството на деец, тъй като до тази дата той е бил вече осъждан с общо четиринадесет влезли в сила отделни присъди за извършени престъпления, свързани с различни по вид посегателства против собствеността, само една от които (по НОХД № 71/2015 г. на РС Кубрат) не се отнася за посегателства срещу собствеността, в т.ч. и с квалифициращи белези по чл. 195, ал. 1 и чл. 26, ал. 1 от НК, каквото е налице и в предявеното обвинение по настоящото дело. Многото на брой присъди, издадени за подобни посегателства, недвусмислено сочи, че у него са налице изградени не само трайни престъпни навици във връзка с тях, но и такъв начин на живот, за който може да се съди както от липсата на полаган общественополезен труд, така и от факта, че престъпленията по няколко от тези присъди (например по НОХД № 149/2018 г. на Районен съд Севлиево, НОХД № 868/2018 г. на Районен съд - Габрово и НОХД № 71/2020 г. на Районен съд - Дряново) са били извършени по-малко от месец след като е бил освободен от затвора при приключване на изпълнението на предходно наказание „Лишаване от свобода“. Малката продължителност на срока от време, който е изтекъл между момента за изтърпяване на последното наложено наказание от този вид и инкриминирания период, води до заключение, че независимо от принудителното изолиране на Д. от обществото за един немалък срок, това наказание (и другите изтърпени такива) не е могло да постигне предупредителен и превъзпитаващ ефект, щом като той отново е изправен на съд заради друго престъпление от общ характер, свързано с

извършени кражби. Като отегчаващо вината обстоятелство съдът е ценил и по-високата степен на обществена опасност на конкретно извършеното престъпление в сравнение с тази при други такива от неговия вид. Тя произтича не само от броя на квалифициращите го признаци, но и от наличието не на един, а на два вида опасен рецидив, всеки един от които е напълно достатъчен за определяне на същото като престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2 от НК. При така изложеното, районният съд е установил превес на отегчаващите вината обстоятелства.

Делото е разгледано при условията на съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК. Съобразявайки се с императивната разпоредба на чл. 373, ал. 2 от НПК, първоинстанционният съд е определил наказание лишаване от свобода, като се е ръководил от разпоредбите на Общата част на Наказателния кодекс. Правилна е преценката, че подходящото наказание за подсъдимия И.Д. е под средния размер, предвиден в чл. 196, ал. 1, т. 2 от НК, а именно – пет години и шест месеца лишаване от свобода. В съответствие с разпоредбата на чл. 58а, ал. 1 от НК, определеното наказание е намалено с една трета, като съдът е постановил подс. И.Д. да изтърпи наказание – три години и осем месеца лишаване от свобода.

Първоинстанционният съд правилно е приел, че за това престъпление по делото не се установяват изключителни или многобройни смекчаващи вината обстоятелства, което да доведе до приложението на чл. 58а, ал. 4 във вр. с чл. 55 от НК. Изключително обстоятелство по смисъла на чл. 55 от НК е такъв факт, който не е обичаен за масовите случаи, и при оценка на личността на дееца и деянието води до извод, че дори и най-лекото, предвидено в закона наказание, ще се яви несъразмерно тежко. Случаят не е такъв. Приложението на чл. 55 от НК е изключение, а не правило.

Настоящият състав на ГОС намери изводите на първоинстанционния съд за правилни и обосновани. Искането за намаляване размера на наказанието лишаване от свобода се явява неоснователно. В жалбата и в съдебно заседание не се сочат конкретни смекчаващи вината обстоятелства, които районния съд да не е взел предвид. Твърди се единствено, че наказанието е прекомерно високо. Това твърдение е необосновано. Подсъдимият И.Д. е лице с утвърдени криминални навици. Налице са четиринадесет осъждания за извършени престъпления от общ характер, като

само едно от тях не е против собствеността на гражданите. Повечето от осъждания са при квалификация „повторност“, а последните представляват и „опасен рецидив“. И.Д. няма трудови навици. Вместо това, при нужда от парични средства, намира за напълно нормално да отнеме чуждо имущество, като по този начин си осигурява доходи. Наложеният до момента наказанието не са подействали в посока за промяна на тази нагласа. Настоящото престъпление е извършено в периода 22.05.2021 година - 24.05.2021 година, т.е. само три месеца след като Д. е бил освободен от затвора на 02.02.2021 г., където е изтърпял наказание – една година лишаване от свобода, отново за кражба при условията на опасен рецидив. Всички четиринадесет осъждания са в периода от 2015 г. до 2021 г., което пък говори за упорство в желанието на Д. да се реализира в живота чрез престъпни посегателства. На практика престъпления липсват само в периодите, в които е изтърпявал наложени наказания „лишаване от свобода“. Налице е висока обществена опасност на дееца. Налага се извод за необходимост от по-интензивна наказателна репресия, която да осигури възможност на Д. да преосмисли поведението си и да го приведе в съответствие с общоприетите в държавата норми. По-ниско по размер наказание лишаване от свобода няма да е в състояние да постигне целите на чл. 36 от НК за превъзпитание и поправяне на дееца, както и да въздейства предупредително и възпиращо за нуждите на генералната превенция.

Правилно на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗИНЗС е определен първоначален „строг“ режим за изтърпяване на наказанието, тъй като при извършеното умишлено престъпление от Д., не са изтекли повече от пет години от изтърпяване на предходно наложено наказание лишаване от свобода с споразумение по НОХД № 71/2020 година по описа на ДРС, което не е било отложено на основание чл. 66 от НК.

Правилно е приложението на чл. 23 – 25 от НК.

Ако с едно деяние са извършени няколко престъпления или ако едно лице е извършило няколко отделни престъпления, преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях съдът, след като определи наказание за всяко престъпление отделно, налага най - тежкото от тях. Това правило се прилага и когато лицето е осъдено с отделни присъди. Престъплението по настоящата присъда и Присъда № 49/10.11.2021 година по НОХД № 404/2021 г. на Районен съд - Велико Търново, влязла в законна сила на 26.11.2021

година са в условията на реална съвкупност. С отделни деяния И.Д. е извършил отделни престъпления. Деянията са извършени преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях. С оглед приложението на чл. 23 - 25 от НК, районният съд е съдът е определил на подсъдимия Д. общо наказание по настоящата присъда и тази по НОХД № 404/2021 г. на ВТРС, най-тежкото от така наложените, а именно – три години и осем месеца лишаване от свобода. Правилна е преценката, че за поправяне на подсъдимия не е необходимо общото наказание да бъде увеличено при условията на чл. 24 от НК.

Правилно на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗИНЗС е определен първоначален „строг“ режим за изтърпяване на общото наказание, тъй като при извършеното умишлено престъпление от Д., не са изтекли повече от пет години от изтърпяване на предходно наложено наказание лишаване от свобода с споразумение по НОХД № 71/2020 година по описа на ДРС, което не е било отложено на основание чл. 66 от НК.

В съответствие с чл. 25, ал. 2 от НК съдът е приспаднал изтърпяната част от наказанието, наложено на подс. И.Д. по НОХД № 404/2021 г. на Районен съд Велико Търново, считано от датата за неговото привеждане в изпълнение, до привеждане в изпълнение на наложеното наказание по настоящата присъда след влизане на същата в сила. В диспозитива на присъдата е записано, че приспадането е по НОХД № 49/2021 г. на Районен съд Велико Търново, но 49 е номера на присъдата по НОХД № 404/2021 г. на ВТРС. Определеното общо наказание е по настоящата присъда и тази по НОХД № 404/2021 г. на Районен съд Велико Търново. Затова и приспадането касае само тези две осъждания. Видно от данните по делото, изтърпяна част за приспадане има единствено по НОХД № 404/2021 г. на ВТРС.

Разпореждането с веществените доказателства и възлагането на разнските е в съответствие с чл. 109 и сл. и чл. 189, ал. 3 от НПК.

В заключение, може да се направи извод за правилност, мотивираност и законосъобразност на атакуваната присъда, което от своя страна обуславя цялостното ѝ потвърждаване. Изводеният в нея извод почива на констатацията, че самопризнанието на подс. И.Д. се подкрепя изцяло от събраните по време на досъдебното производство доказателства.

При извършената служебна проверка въззивният съд не констатира

основания за изменение на атакувания съдебен акт и в останалите му части, както и да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Водим от горното и на основание чл. 338 във вр. с чл. 334, т. 6 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 33 от 06.06.2022 година, постановена по НОХД № 258/2022 г. по описа на Габровски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на касационна жалба или протест.

За изготвянето му да се съобщи писмено на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____